

„PĚTKA“ má 70 !!!

Zpátky ve vzpomínkách do školy...Dnes, když brouzdám po internetu, v nejrůznějších vyhledávacích, je jenom malá zmínka o škole na sídlišti, která byla postavena před sedmdesáti lety, je řeč o pětce. Rychlá výstavba sídliště, dvouletkové domy na severu a na jihu vyrostly řady typizovaných budov, podle tvaru jsme jim říkali stodoly, dvoupokojové byty s lokálním topením. Domy bez výtahu, uhelna ve sklepě. Na dálkové vytápění nějak nezbyly peníze. A tak se koupání provádělo jednou týdně. Ale teď se vrátím do školy. Dokud nebyla otevřena pětka a dvanáctka, tak řada dětí navštěvovala školy v Kladně, Velká část dětí chodila do školy v Rozdělově, střídavé vyučování na dopolední a odpolední.. V roce 1954 nastává slavnostní okamžik, kdy za účasti pana ministra školství Ladislava Štola, představitelů města Kladno. Při slavnostním zahájení zazpíval pěvecký soubor „vrabčáci“, vedený učitelem Karlem Zimou. /, který začíná učit na „pětce“, a tady se z velkého pěveckého souboru stává spolu s Libereckým Severáčkem nejúspěšnějším sborem v československu. Pětka byla na tehdejší dobu velice moderně zařízena, školní družinu navštěvovaly děti od 1. ročníku až do 8. ročníku. Od 6. hodiny ranní až do 18.00. hod. Žáci mohli jít na ranní svačinu, po obědě byla ještě odpolední svačina, Děti si pod odborným vedením vypracovaly domácí úkoly, navštívili kroužky, přírodovědné vycházky. Hodinku před odchodem domů proběhly v tělocvičně drobné sportovní hry a po nich, hurá do sprchy, tak že domů jsme přišli a měli hotové úkoly, byli jsme osprchováni a k rodičům jsme už přišli s dobrou náladou, a tak se doma hrály stolní hry, četba knih, vyprávění. Vedoucí ve školní družině byla moje maminka Věra Povondrová, a dále paní Rendlová, Pičmanová a další. Kromě kroužku pěveckého byl také kroužek přírodovědný, technický, divadelní soubor a další. Cestování v paměti je složitější o to, že člověk se kolikrát za život stěhuje a s ním i řada dokumentů, které vzpomínky oživují. V družině postupem času vznikl i výtvarný kroužek, který vedl ak.malíř Bohuslav Valenta, výtvarník a grafik Zdeněk Větrovec, a malíř Josef Řehoř, samozřejmě, že nechyběla ani moje maminka Věra Povondrová, byla vynikající portrétistka, / chyběl jí rok k dokončení studií v Brně na ŠUR když Němci nechali zavřít vysoké školy/, Družinou prošla celá řada dětí, které se uplatnily ve výtvarných profesích. Na př. Ak.malíř prof. Jiří Sopko- žije v Praze, malíř Petr Řehoř- žije ve Finsku, Mgr.Přemysl Povondra malíř, grafik, ilustrátor, pedagog – žije v Kladně.

“ V DNEŠNÍ DOBĚ NA „PĚTKU“ CHODÍ DALŠÍ GENERACE - VNUK MIKULÁŠ ŠTĚPÁN POVONDRA

VĚRA POVONDROVÁ VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ - PRÁCE Z PAPIŘU KOLEM R. 1960 (PIONÝRSKÉ NOVINY)